

Lublin, dnia 2 listopada 2000 r.

RLU – 562S – 20/432/00/EW

Urząd
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Delegatura w Lublinie
Wysłano dnia 24.11.2000

Decyzja RLU Nr 19/00

Na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art. 5 ust.1 pkt 6 i art.7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 24.02.1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52 poz. 547), po rozpatrzeniu sprawy wszczętej na wniosek Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Biłgoraju przeciwko Zamojskiej Korporacji Energetycznej S.A. w Zamościu odmawia się uwzględnienia żądania strony w zakresie stwierdzenia stosowania przez Zamojską Korporację Energetyczną S.A. w Zamościu praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez narzucenie uciążliwych warunków umowy, polegających na pobieraniu nadmiernie wygórowanej opłaty za rozbudowę sieci, przynoszących przedsiębiorcy narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści.

Uzasadnienie

Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie wpłynął wniosek Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Biłgoraju – zwanego dalej Rzecznikiem, o wszczęcie postępowania administracyjnego w związku ze stosowaniem przez Zamojską Korporację Energetyczną S.A. w Zamościu, zwaną dalej Korporacją, praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez narzucenie uciążliwych warunków umów w przedmiocie przyłączenia instalacji elektrycznej odbiorcy do sieci elektroenergetycznej ZKE S.A. i pobierania z tego tytułu wygórowanej opłaty za tzw. rozbudowę sieci. Równocześnie Rzecznik wniósł o nakazanie zaniechania pobierania tej opłaty oraz zwrot kwoty nienależnej na rzecz konsumenta p. [redacted] zam. w [redacted] z kwoty [redacted] do kwoty [redacted] i obniżenie tej kwoty w stosunku do wszystkich odbiorców z gr. V za okres od 15.02.1999 r. do 18.06.1999 r.

Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie przeanalizowała dołączone do wniosku materiały i działając na podstawie art. 17

ust. 1 i 4 ustawy o przeciwdziałaniu / ... / w związku z par. 2 pkt 4 oraz par. 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1999 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur UOK i K (Dz. U. nr 7, poz. 55) i art. 479²⁸ k.p.c. – wszczęła postępowanie administracyjne w sprawie stosowania przez Zamojską Korporację Energetyczną S.A. w Zamościu praktyki monopolistycznej polegającej na narzuceniu uciążliwych warunków umowy polegających na pobieraniu nadmiernie wygórowanej opłaty za rozbudowę sieci , przynoszących przedsiębiorcy narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści , co mogło stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 6 i art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy antymonopolowej .

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego Korporacja wyjaśniła , co następuje :

1. Zryczałtowana opłata za rozbudowę sieci pobierana była od odbiorców IV i V grupy przyłączeniowej w sytuacjach , gdy sieci przewidziane były w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego . W przypadku p. [REDACTED] przyłączenie dokonane zostało do wcześniej wybudowanej sieci , której istnienie ten plan uwzględniał . Jest to zgodne z art. 7 ustawy Prawo Energetyczne (Dz. U. Nr 54 z 1997 r. poz. 348) oraz rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dn. 21.10.1998 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci elektroenergetycznych , pokrywania kosztów przyłączenia , obrotu energią elektryczną , świadczenia usług przesyłowych , ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców (Dz. U. Nr 135 poz. 881) i z dnia 03.12.1998 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania tariff oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną , w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. Nr 153 poz. 1002) . W szczególności par. 15 Rozporządzenia z dn. 03.12.1998 r. mówi , że „ Dla podmiotów zaliczanych do IV i V grupy przyłączeniowej przyłączanych do sieci przewidzianych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego , opłaty za przyłączenie ustala się na podstawie ryczałtowych stawek opłat za przyłącze oraz ryczałtowych stawek opłat za rozbudowę sieci ”. Opłaty różnicuje się jedynie w zależności od długości przyłącza oraz mocy przyłączeniowej .
2. W czasie , gdy przyłączana była instalacja p. [REDACTED] opłata za przyłączenie w części za rozbudowę sieci naliczona została na podstawie stawek Taryfy dla energii zatwierdzonej decyzją Prezesa URE nr DTA – 821/1277-A/99/JB/6/211/310/337 z dnia 15.02.1999 r.
3. Prawidłowości naliczenia tej opłaty nie podważał URE Wschodni Oddział Terenowy w Lublinie w piśmie z dnia 13.01.2000 r. skierowanym do tego odbiorcy .
4. Na skutek zmiany stanowiska Urzędu Skarbowego i uznania , że opłaty za przyłączenie nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług

- (VAT) , zwrócona została Panu [REDAKCYJNE] równowartość zapłaconego wcześniej podatku w wysokości [REDAKCYJNE] zł.
5. Kalkulacja ryczałtowej opłaty za przyłączenie w części za rozbudowę sieci wykonana została przez Korporację w oparciu o par. 15 ust.5 Rozporządzenia z dnia 03.12.1998 r. i była przedłożona do URE przy zatwierdzaniu Taryfy .
Jest to opłata uśredniona wnoszona przez wszystkie podmioty . Wnoszenie tej opłaty uwarunkowane jest tym , że każdy nowy odbiorca przyczynia się do wzrostu obciążenia sieci , co skutkuje potrzebą jej rozbudowy . Koszty takiej rozbudowy pokrywane są przez przedsiębiorstwo sieciowe , a odbiorca wnosząc opłatę zryczałtowaną za rozbudowę sieci płaci sam za siebie .
 6. Opłata za podłączenie przyłącza nie stanowi opłaty za przyłączenie , stanowi jedynie zwrot kosztów ponoszonych w związku z podłączeniem przez służby ZKE S.A. przyłącza zrealizowanego przez wykonawcę wybranego przez odbiorcę . Opłata taka nie jest pobierana w sytuacjach kiedy to ZKE S.A. sama realizuje przyłącze . Wówczas koszty podłączenia są w kalkulowane w część opłaty przyłączeniowej .
 7. Zgodnie z Prawem energetycznym przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane kształtować taryfę w sposób zapewniający zarówno ochronę odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen , ale także eliminować subsydiowanie skrośne .

W toku postępowania administracyjnego UOK i K – Delegatura w Lublinie wystąpił do URE Wschodni Oddział Terenowy w Lublinie w kwestii ustosunkowania się do zarzutów Rzecznika i wyjaśnienia mechanizmu badania podstaw do zatwierdzenia Taryfy dla ZKE S. A. decyzją Prezesa URE z dnia 15.02.1999 r. i zatwierdzenia zmiany tej Taryfy decyzją z dnia 18.06.1999 r. W odpowiedzi na pismo Urzędu URE - Departament Taryf w Warszawie stwierdził , że :

1. Zapisu w uzasadnieniu decyzji zatwierdzającej korektę taryfy dla energii elektrycznej w zakresie stawek opłat za przyłączenie do sieci , zgodnie z którym spółki dystrybucyjne mogły stosować skorygowane stawki od momentu wejścia w życie ustalonych przez nie taryf (w przypadku ZKE S.A. od 03.03.1999 r.) nie można traktować jako bezwzględnie zobowiązania do skorygowania stawek opłat z datą wsteczną . Do działania takiego brak jest bowiem podstaw prawnych .
2. Zatem Spółki , w tym ZKE S.A. , nie miały obowiązku korygowania pobranych w okresie od marca do lipca 1999 r. od podmiotów przyłączanych opłat za przyłączenie . Mogły natomiast przychylić się do wniosku samych zainteresowanych podmiotów ustalić zmniejszone opłaty z tego tytułu . Część Spółek tak uczyniła .

3. W rozporządzeniu z dnia 03.12.1998 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. Nr 153 poz. 1002) nie ustalono jednoznacznych zasad obliczania stawek opłat za rozbudowę sieci, jak i stawek za rozbudowę przyłącza. W związku z tym powstały duże rozpiętości między stawkami opłat ustalonymi przez poszczególne Spółki. Dlatego też, Prezes URE podjął działania w sprawie określenia rodzajów elementów, które mają uwzględniać przedsiębiorstwa sieciowe przy kalkulowaniu ryczałtowych opłat za budowę typowego przyłącza oraz ryczałtowych stawek opłat za rozbudowę sieci, a także ustalenia optymalnych nakładów związanych z budową przyłączy różnego typu oraz rozbudową sieci niskiego napięcia.

Po konsultacji z Ministerstwem Gospodarki Prezes URE zwrócił się do Spółek dystrybucyjnych o dokonanie korekty taryf w zakresie stawek opłat za przyłączenie do sieci. Wszystkie Spółki pozytywnie odpowiedziały na apel o korektę i w dniach 18.06. – 21.07. 1999 r. Prezes URE zatwierdził zmiany taryf w zakresie stawek opłat za przyłączanie.

4. Spółki dystrybucyjne przyjęły za optymalną wielkość w zakresie nakładów na rozbudowę sieci [redacted] zł / kW. Zważywszy na fakt, że stawki opłat za przyłączenia do sieci ustalone w taryfie mają być kalkulowane na podstawie kosztów wynikających z poniesionych nakładów, koszty te ustalono w wysokości [redacted] % optymalnych nakładów na rozbudowę sieci. Przyjęty procent wynika ze stawki odpisów amortyzacyjnych właściwej dla sieci elektroenergetycznych, oraz przeciętnej stopy zwrotu zaangażowanego kapitału obcego. Stąd stawka opłaty za rozbudowę sieci po korekcie wyniosła [redacted] zł / kW.

Reasumując ustalony stan faktyczny sprawy Prezes UOK i K zważył, co następuje :

Art. 5 ust. 1 ustawy antymonopolowej statuuje zakaz nadużywania pozycji dominującej na rynku. Zarzut stosowania praktyki monopolistycznej określonej w tym artykule musi być więc postawiony jedynie przedsiębiorcy zajmującemu na rynku pozycję co najmniej dominującą.

W niniejszej sprawie ustalono, że na lokalnym rynku dostaw energii elektrycznej w mieście Biłgoraju obejmującym miejsce położenia posesji pana [redacted] w imieniu, którego wniosek złożył Rzecznik, Zakład zajmuje pozycję monopolistyczną.

Jest to monopol sieciowy, a jego istotą jest techniczne połączenie z odbiorcami energii elektrycznej. Sytuacja taka jest równocześnie źródłem przewagi

kontraktowej Korporacji w stosunkach umownych, gdyż pozwala jej dyktować odbiorcy warunki korzystania z jej usług.

Pan [REDAKTOWANO], z racji istnienia monopolu sieciowego nie miał, jak wykazało postępowanie dowodowe, możliwości wyboru innego kontrahenta, który mógłby mu zaoferować konkurencyjne warunki dostawy.

Jednak samo posiadanie na rynku pozycji monopolistycznej, która jest kwalifikowaną formą pozycji dominującej nie jest prawem zabronione, a jedynie jej nadużywanie w przypadkach określonych w ustawie antymonopolowej.

Art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o przeciwdziałaniu /.../ stanowi, że praktyką monopolistyczną jest działanie polegające na narzuceniu uciążliwych warunków umowy przynoszących przedsiębiorcy narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści. Aby działania przedsiębiorcy zostały zakwalifikowane jako praktyka monopolistyczna, muszą być spełnione łącznie wszystkie przesłanki wymienione w powołanym wyżej przepisie, a mianowicie:

1. narzucenie warunków umowy,
2. uciążliwość tych warunków,
3. osiągnięcie nieuzasadnionych korzyści w wyniku narzucenia tych warunków.

1.

Narzucenie uciążliwych warunków umowy musi mieć charakter przymusowy, wymuszony przez przedsiębiorcę posiadaną pozycją na rynku.

W niniejszej sprawie jej stan faktyczny nie potwierdza stawianego zarzutu.

Pan [REDAKTOWANO] z [REDAKTOWANO], w imieniu, którego wniosek złożył Powiatowy Rzecznik Konsumentów z Biłgoraja, przy przyłączaniu jego instalacji do sieci elektroenergetycznej Korporacji, przewidzianej w planach zagospodarowania przestrzennego, został obciążony zryczałtowaną opłatą za tzw. rozbudowę sieci. Opłata ta pobierana była od wszystkich odbiorców zaliczonych do IV i V grupy przyłączeniowej przyłączanych do sieci ZKE S.A. Ten typ opłaty przewidziany jest w par. 11 i 15 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 03.12.1998 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. z 1998 r. Nr 153 poz 1002). Natomiast sposób ustalania tej opłaty określa par. 13 ust. 5 tego rozporządzenia.

W przypadku Pana [REDAKTOWANO] przyłączenie tego odbiorcy dokonane zostało do wcześniej wybudowanej sieci, która przewidziana była w planach zagospodarowania przestrzennego. W czasie gdy przyłączano tego odbiorcę wysokość opłaty za przyłączenie w części za rozbudowę sieci nakładana była na podstawie stawek określonych w Taryfie dla Energii zatwierdzonej decyzją Prezesa URE nr DTA - 821/1277 - A/99/JB/6/211/310/337 z dnia 15.02.1999r.

Korporacja posiadała zatem obowiązujący i zgodny z wymogami Prawa energetycznego akt prawny, na podstawie, którego mogła pobierać sporną opłatę.

Nie było zatem w tym przypadku narzucenia Panu [REDAKTOWANE] i innym odbiorcom zaliczonym do IV i V grupy przyłączeniowej opłaty w części za rozbudowę sieci, gdyż były to opłaty dozwolone i wymagane w świetle obowiązujących w tym okresie Korporację aktów prawnych.

Nie została także narzucona temu odbiorcy wysokość tej opłaty, gdyż podstawy do jej ustalenia i prawidłowość obliczania jej wysokości były sprawdzane przez kompetentny do tego organ administracji państwowej – Urząd Regulacji Energetyki, przy zatwierdzaniu Taryfy dla Korporacji. Kalkulację do tej opłaty Korporacja sporządziła w oparciu o zapis par. 13 ust. 5 cytowanego wyżej rozporządzenia ministra Gospodarki z 03.12.1998 r., została ona sprawdzona i zaakceptowana jako prawidłowa przez URE.

Nie można zatem zarzucić Korporacji, że narzuciła temu odbiorcy i innym odbiorcom zaliczanym do IV i V grupy przyłączeniowej, opłaty za rozbudowę sieci w okresie obowiązywania Taryfy dla Energii zatwierdzonej decyzją Prezesa URE z 15.02.1999 r., a obowiązującej w okresie marzec – lipiec 1999 r.

2.

Za uciążliwy warunek umowy, czyli warunek naruszający zasady ekwiwalentności wzajemnych świadczeń pomiędzy stronami umowy, należy uznać każdy warunek oznaczający dla jednej ze stron umowy ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Z tego punktu widzenia, analiza łączącej strony umowy w zakresie ustalania opłaty za rozbudowę sieci należy dokonać na gruncie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 03.12.1998 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami, jak również zatwierdzonej przez Prezesa URE Taryfy dla Energii z dnia 15.02.1999 r.

Ryczałtowa opłata za rozbudowę sieci jest opłatą uśrednioną, wnoszoną przez przyłączane podmioty ze względu na to, że każdy nowy odbiorca przyczynia się do wzrostu obciążenia sieci, co skutkuje potrzebą jej rozbudowy w chwili przyłączania lub w przyszłości. Ponieważ z przyczyn technicznych niemożliwe jest określenie z góry wielkości (mocy) danej sieci, jej rozbudowy dokonuje się z pewnym zapasem, który kosztowo pokrywa przedsiębiorstwo sieciowe. Odbiorca wnosząc opłatę ryczałtową za rozbudowę sieci, uzależnioną od mocy przyłączeniowej, płaci tylko za siebie. Taki sposób pokrywania części wydatków związanych z rozbudową sieci zapobiega subsydiowaniu skrośnemu, które jest niedozwolone przepisami prawa antymonopolowego.

Przepisy rozporządzenia z grudnia 1998 r. ustalały opłatę za rozbudowę sieci oraz określały warunki i kryteria jej obliczania. Zatwierdzenie natomiast przez URE wysokości tej opłaty w Taryfie dla Energii z dnia 15.02.1999 r. dało

Korporacji prawną możliwość stosowania określonych stawek (w tym za rozbudowę sieci) w stosunku do wszystkich odbiorców energii elektrycznej znajdujących się na terenie działania tego dostawcy .

Nie było w tym czasie możliwości stosowania innych opłat aniżeli te , ustalone w Taryfie i Korporacja nie mogła w dowolny i zależny od siebie sposób ustalać i negocjować wysokości tych opłat , w tym opłaty za rozbudowę sieci .

Skoro już jeden , powołany do tego Urząd – URE dokonał analizy i zatwierdził opłaty w Taryfie dla Energii dla Korporacji , Prezes UOK i K nie ma podstaw do badania i weryfikacji legalnie zatwierdzonych stawek .

Nie był to zatem uciążliwy warunek umowy , gdyż jego stosowanie odbyło się zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa i obejmowało na tych samych warunkach wszystkich odbiorców energii elektrycznej , nie tylko na terenie działania Korporacji .

3.

Osiągane przez przedsiębiorcę stosującego praktykę monopolistyczną z art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy antymonopolowej nieuzasadnione korzyści są odpowiednikiem uciążliwych warunków narzuconych kontrahentowi . W relacjach ekwiwalentności wzajemnych świadczeń uczestników umowy nieuzasadnione korzyści określają sytuacje korzystniejsze od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju . Nieuzasadnione korzyści powinny być osiągnięte kosztem kontrahenta i pozostawać w normalnym związku przyczynowym z narzuconymi kontrahentowi uciążliwymi warunkami umowy (wyrok S.A. z 24.01.1991 r. XV Amr 2/90) .

Jak wykazano wyżej Korporacja nie narzuciła swoim odbiorcom uciążliwych warunków umowy . Jej działania miały oparcie w obowiązujących i zatwierdzonych decyzją Prezesa URE aktach – Taryfa dla Energii z dn. 15.02.1999 r.

Wnioskodawca w piśmie skierowanym do Urzędu w trakcie trwania postępowania administracyjnego sprecyzował swoje żądanie do zakwestionowania wysokości opłaty za rozbudowę sieci , którą obciążono Pana [REDAKTOWANE] i innych odbiorców zaliczonych do IV i V grupy przyłączeniowej w okresie 15.02. – 28.06.1999 r. Opłata ta zgodnie z obowiązującą w tym okresie Taryfą wynosiła w przypadku Pana [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE] zł , natomiast po zmianie wysokości opłat wprowadzonych taryfą z dn. 28.06.1999 r. opłata za rozbudowę sieci dla takich samych odbiorców (jednak przyłączanych po dniu 28.06.1999 r.) wynosiła - [REDAKTOWANE] zł . Natomiast w przypadku V grupy odbiorców opłata ta zmalała z kwoty [REDAKTOWANE] zł / kW do kwoty [REDAKTOWANE] zł / kW .

Taki sam schemat wysokości opłat za rozbudowę sieci funkcjonował w okresie marzec – lipiec 1999 r. we wszystkich przedsiębiorstwach sieciowych na terenie kraju . Z tym , że niektóre z nich dokonały korekt wstecznych tych opłat w stosunku do swoich odbiorców tzn. , że za okres obowiązywania stawek z Taryfy lutowej zastosowały stawki z Taryfy czerwcowej .

Jednak w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego trudno uznać, że takie działania były obowiązkowe we wszystkich przedsiębiorstwach. Z wyjaśnień uzyskanych z URE - Departament Taryf wynika, że nie było w tamtym okresie żadnych podstaw prawnych nakładających na przedsiębiorstwa sieciowe obowiązków korekt wstecznych opłat, mogły one, lecz nie musiały tego robić. Działania tych firm, w tym i Korporacji, w okresie marzec - lipiec i zastosowane przez nie stawki opłat miały podstawy prawne w obowiązujących w tamtym okresie przepisach, były sprawdzone i zatwierdzone do stosowania przez kompetentny do tego organ - URE.

Ustawa antymonopolowa przeciwdziała ograniczającym konkurencję nadużyciom rynkowej dominacji, których źródłem nie jest monopol prawny. Ograniczenie wolnej konkurencji, będące następstwem koncesjonowania działalności gospodarczej, a także inne w tym zakresie działania administracyjne organów wynikające z odrębnych przepisów są zasadniczo poza obszarem zainteresowania ustawy antymonopolowej (wyrok S.A. z 29.12.1993 r. Amr 42/93). Koncesjonowanie przez organ administracyjny - URE działalności Zakładów Energetycznych poprzez zatwierdzanie Taryf dla Energii zawierających sztywne stawki opłat jest niewątpliwie ograniczeniem wolnej konkurencji, ale wypływa z przepisów szczególnych i ma swoje obiektywne uzasadnienie.

Wobec powyższego trudno uznać, aby Korporacja stosując w 1999 r. różne stawki opłat za rozbudowę sieci wynikające z obowiązujących ją Taryf działała niezgodnie z przepisami prawa i osiągnęła nieuzasadnione korzyści. Skoro na skutek interwencji Prezesa URE i powołania zespołu do opracowania i zbadania zatwierdzonych w lutym wysokości opłat, w taryfach wszystkich przedsiębiorstwach sieciowych dokonano zmian tych opłat ustalając nowe zasady ich liczenia i Zakłady Energetyczne, w tym i Korporacja, nie miały żadnego wpływu na te zmiany, trudno obciążyć je winą za zaistniałą sytuację. Dokonane przez Spółki dystrybucyjne wyliczenia wysokości opłat do Taryfy lutowej były zgodne z obowiązującymi w tamtym okresie przepisami i zaleceniami, były badane i zatwierdzone przez URE. Ze względu na to, że organ ten nie do końca przewidział następstwa swoich działań trudno w tym zakresie winić za to przedsiębiorstwa sieciowe.

Z tych też względów Prezes UOK i K uznał, że Korporacja nie osiągnęła nieuzasadnionych korzyści, gdyż stosowana przez nią wysokość opłaty za rozbudowę sieci miała swoje umocowanie w [redacted] dokumentach.

We wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego wnioskodawca zarzuca także Korporacji stosowanie nadmiernie wygórowanej opłaty za rozbudowę sieci w okresie marzec - lipiec 1999 r.

W związku z tym Prezes UOK i K stwierdza, że przez cenę nadmiernie wygórowaną w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu / ... / rozumie się cenę narzuconą nabywcy przez podmiot monopolistyczny, z racji

posiadanej siły rynkowej rażąco zawyżoną w stosunku do wartości świadczenia. Cena taka powinna naruszać zasadę ekwiwalentności świadczeń uczestników umowy. Zastosowana w okresie marzec – lipiec 1999 r. w stosunku do Pana [REDAKTED] i innych odbiorców zaliczonych do IV i V grupy przyłączeniowej opłata za rozbudowę sieci była zgodna z kosztami Korporacji przedstawionymi URE przy zatwierdzaniu Taryfy dla Energii z dn. 15.02.1999 r. Została przez ten organ sprawdzona i zatwierdzona pod kątem zgodności z przepisami Prawa energetycznego, w tym i ochroną odbiorców pod kątem nieuzasadnionego wzrostu cen. Trudno więc w tym przypadku uznać, że opłata ta była wygórowana.

Orzecznictwo antymonopolowe przy ocenie kryteriów ceny nadmiernie wygórowanej odchodzi co prawda od analizy kosztowej, na rzecz bardziej obiektywnych kryteriów porównawczych z cenami stosowanymi przez potencjalnych konkurentów na innych rynkach. W aktach niniejszej sprawy znajduje się zestawienie opłat za rozbudowę sieci, gdzie na 33 Spółki dystrybucyjne opłata Korporacji w wysokości 220 zł / kW za rozbudowę sieci jest jedną z niższych stosowanych w kraju. Opłata ta nie nosi zatem znamion ceny nadmiernie wygórowanej.

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji decyzji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa UOK i K.

Otrzymują:

1. Zamojska Korporacja
Energetyczna S.A.
[REDAKTED]
[REDAKTED]

2. Powiatowy Rzecznik Konsumentów
Starostwo Powiatowe w [REDAKTED]
[REDAKTED]
[REDAKTED]

PREZESA URZĘDU
ANTYMONOPOLOWEGO I KONSUMENTÓW
REKTOR DELEGATURY
[REDAKTED]
Krzysztof Daszyński

Faint, illegible text in the upper left section of the page.

Faint, illegible text in the upper right section of the page, with a small black redaction mark.

Faint, illegible text in the middle left section of the page.

Faint, illegible text in the middle right section of the page.

Faint, illegible text in the lower left section of the page.

Faint, illegible text in the lower right section of the page.

Large block of text in the lower right quadrant, consisting of several lines that have been completely redacted with thick black bars.

A single line of text in the lower middle section of the page, also redacted with a thick black bar.